

Kardinál Müller vo Varšave: „Nemecké médiá chcú zničiť katolícku Cirkev, a preto podporujú Synodálnu cestu!“

Matej Gavlák

3. mája 2023 ✝ Cirkev

V sobotu 22. apríla sa v Kráľovskom hrade vo Varšave konalo „spotkanie“ (stretnutie) s kardinálom Gerhardom Müllerom, ktoré zorganizovalo naše spriateléné vydavateľstvo Esprit. Kardinál pre prítomných divákov zaspomínal na zosnulého Benedikta a vyjadril sa tiež k súčasnej situácii v Cirkvi. Pri tejto príležitosti sa do hlavného mesta Poľska vybrali aj zástupcovia redakcie portálu Christianitas.sk.

Kardinál Gerhard Müller

zdroj: T2.sk/T. Kulan, archív Christianitas.sk

Stretnutie sa konalo vo veľkej tanečnej sále. Okrem kardinála Müllera za vrchným stolom sedeli aj dvaja poľskí kňazi – otec Robert Skrzypczak a otec Tomasz Jaklewicz – ako aj tlmočník. Ten sa občas poriadne „zapotil“ pri zapisovaní kardinálových slov do svojho notesa, pretože keď sa kardinál Müller rozhovoril, častokrát sa tak akosi zabudol na chvíľu zastaviť a dať priestor aj na preklad svojich slov.

Prečo nemali Nemci radi Benedikta?

Prvé kolo otázok, ktoré kládli prísediaci kňazi, sa týkalo vzťahu kardinála Müllera s emeritným Svätým Otcom Benediktom XVI. Odkazovalo sa tým na knihu *Čo je kresťanstvo?* zosnulého emeritného pápeža, ktorá zámerne vyšla až po jeho smrti, ako aj na knihu arcibiskupa Gänsweina *Nič než pravda*. Obe knihy vydáva v Poľsku práve vydavateľstvo Esprit. Kardinál uviedol, že budúci pápež Benedikt XVI. bol od počiatku v prvom rade teológom. To bola v rámci Cirkvi skratka jeho profesia, v ktorej prakticky nemal konkurenciu.

Zaujímavá bola otázka otca Jaklewicza, ktorého zaujímal, prečo je vlastne Benedikt v rodnom Nemecku taký nepopulárny, ba až stigmatizovaný. Kardinál vidí korene tejto animozity ešte v reformácii zo začiatku 16. storočia. V tej dobe začali ľudia odpadávajúci od katolíckej Cirkvi, tzv. protestanti, o sebe vyhlasovať, že sú „lepší kresťania ako katolíci“. Ku katolíkom pociťovali nevraživosť až nenávisť a prejavovali nepriateľstvo, ktoré sa od tej doby ťahalo až do povestného nemeckého *Kulturkampf* v 19. storočí a ďalej

pôsobia až podnes. A čím je katolícka viera čírejšia, tým vo väčšom rozpore s protestantizmom, liberalizmom a progresivizmom sa nachádza. „Ultrakonzervativizmus“ emeritného pápeža je preto v Nemecku vnímaný ako obzvlášť veľká urážka.

Kardinál Gerhard Müller

zdroj: T2.sk/T. Kulan, archív Christianitas.sk

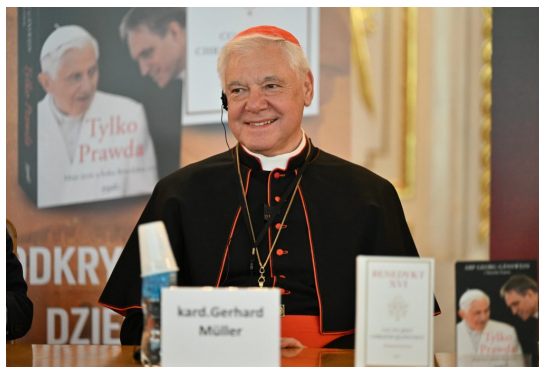
Inou zaujímavou témou, ktorú poľskí kňazi nastolili, bol Ratzingerov „obrat“ v čase, keď bol on sám kardinálom. V čase II. vatikánskeho koncilu ako mladý teológ totiž celkom jednoznačne patrila do liberálneho krídla kňazstva, ktoré presadzovalo veľké zmeny, kým v neskorších rokoch naopak bránil pozostatky viery a tradície proti nastupujúcej vlne liberálneho katolicizmu.

Kardinál Müller mal k tejto otázke naozaj prekvapivú odpoveď. „V Benediktovi nenastal žiaden vnútorný zlom,“ odvetil prekvapenému osadenstvu. „Z II. vatikánskeho koncilu vyvodil odlišné závery, podľa ktorých napríklad nemala liturgia prejsť žiadnymi výraznejšími zmenami. Ale tiež chcel, aby jej ľudia rozumeli a aktívne sa na nej zúčastňovali.“ Podľa slov hlavného hosta to boli až pokonciloví teológovia, ktorí z koncilu „vyvodili odlišné závery“, ktoré potom aplikovali a ktoré následne viedli k radikálnej liberalizácii Cirkvi na konci 60. a v nadchádzajúcich 70. rokoch. Tomuto „prevrátenému“ výkladu koncilu už Ratzinger musel čeliť. „Takže Benedikt XVI. neurobil žiaden zlom, len pokračoval v tom, čo vždy presadzoval,“ uzavrel túto časť kardinál Müller.

Následne však ešte dodal, že tento údajný „zlom“ je jedným z dôvodov, prečo liberálna nemecká cirkev pápeža tak znenávidela: najprv ho totiž pokladala za „svojho“, aby sa neskôr ukázalo, že to tak vôbec nie je.

Der Synodale Weg

Ďalšia otázka sa týkala hrôzy naháňajúcej nemeckou Synodálnou cestou. „Ide o schizmu, alebo o herézu?“ zaujímalo otca Tomasza Jaklewicza. Tu nemecký kardinál upozornil, že katolícka viera má byť v zhode so Sv. písmom. „Avšak Synodálna cesta sa snaží pod katolicizmom odovzdávať inú substanciu,“ zdôraznil. Podľa jeho slov je typickým znakom nemeckej Synodálnej cesty skutočnosť, že sa jej zúčastňuje veľa laikov katechetov. Na tom by nebolo nič až tak zlé, „keby postupovali v súlade s náukou Biblie a Cirkvi“. Lenže nepostupujú a najväčší útok na synode zažíva 6. Božie prikázanie. „My sa musíme k prikázaniam vrátiť a nie ich meniť!“ hromžil postavou silný kardinál.

Kardinál Gerhard Müller

zdroj: T2.sk/T. Kulan, archív Christianitas.sk

Potom vymenoval niekoľko základných bodov, ktorými nemecká Synodálna cesta priamo útočí na 6. prikázanie. Ide o: zrušenie celibátu, požehnávanie homosexuálnych zväzkov, homomanželstvá, sväté prijímanie pre rozvedených a znovuzosobašených, a tak ďalej. „Nič z tohto vôbec nie je katolíckej povahy,“ usmernil kardinál Müller publikum.

Vzápätí dostal otázku, prečo všetky tieto neduhy v nemeckej katolíckej cirkvi nie sú odsúdené? „*Máme len málo odvážnych biskupov,*“ priznal muž s červenou pokrývkou hlavy, avšak následne sa nemeckých biskupov zastal tým, že „*je na nich útočené v médiách a sú vystavení silnému psychickému tlaku*“. Ďalej pokračoval:

„*Liberálne médiá chcú zničiť Cirkev – práve preto podporujú Synodálnu cestu.*“

Nemecká Synodálna cesta kryje svoje extrémistické a protikatolícke postoje tvrdeniami, že čím viac je Cirkev „spiatočnicka“, tým viac ľudí z nej odchádza. Na to kardinál hovorí, že už za jeho detstva vystupovali ľudia v Nemecku z katolíckej Cirkvi s tým, že „to nie je moja Cirkev“, ale napriek tomu nebola situácia nikdy tak katastrofálna ako je práve dnes, keď sa Cirkev otvára už naozaj všetkému.

Dva dobré kone

Potom poľské osadenstvo varovalo: „*Poliaci, neupadnite do tej istej pasce! Liberalizmus v Cirkvi vedie k jej zničeniu.*“ Za pokusom oslabiť stále silnú poľskú katolícku cirkev vníma aj čoraz silnejšie útoky na osobu pápeža sv. Jána Pavla II. u našich severných susedov.

Spomenul aj slová ruského geopolitického mysliteľa presadzujúceho ideu „Veľkého Ruska“, Alexandra Dugina, ktorý sa vyjadril, že jediné, čo stojí Rusom v ceste do srdca Európy, je poľský katolicizmus. „*To nie sú moje slová, to sú slová Alexandra Dugina,*“ ubezpečoval kardinál zjavne polichotené poľské osadenstvo. „*Cirkev dneška už môže zachrániť len Ježiš a nemá sa teda spoliehať na Herodesa, Piláta a ďalších mocnárov tohto sveta,*“ zakončil Nemec túto časť.

Ku koncu zhruba hodinovej prednášky došlo aj na hodnotenie života a diela Benedikta XVI. zo strany kardinála Gerharda Müllera (k čomu bol, samozrejme, vyzvaný prítomnými prísediacimi). Kardinál Müller označil svojho zosnulého priateľa za „*veľmi skromnú osobu*“. Poliakov však predovšetkým zaujímalo, ako zosnulého emeritného pápeža ovplyvnil Ján Pavol II.

Kardinál Gerhard Müller

zdroj: T2.sk/T. Kulan, archív Christianitas.sk

Kardinál Müller priznal, že aj on sám sa poznal s poľským pápežom, aj keď nie až tak dobre ako Benedikt. „*Bola to osoba svätá už za života,*“ vyjadril sa k Jánovi Pavlovi II. „*Bol to človek, ktorý sa postavil ako komunizmu, tak aj nacizmu; bol mužom odvahy.*“ Kardinála Ratzingera charakterizoval ako „*viac filozofického*“, kým kardinála Wojtylu vnímal viac ako muža činu. Obaja sa však dopĺňali a spolupracovali na encyklikách. Na záver ešte kardinál Müller pridal jedno nemecké príslovie, ktorým oboch pápežov charakterizoval:

„*Ak má voz ísť, musí byť zapriahnutý dvoma dobrými koňmi. A oni dvaja boli také dva dobré kone.*“

S kardinálom Gerhardom Müllerom sa nám vo Varšave podarilo nakrútiť aj krátky rozhovor, ktorý zverejníme na portáli Christianitas.sk už čoskoro.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/kardinal-muller-vo-varsave-nemecke-media-chcu-znicit-katolicke-cirkev-a-preto-podporuju-synodalnu-cestu/>